

Наталія БОДНАРЧУК-СОХАЦЬКА

здобувачка освітньо-професійної програми

«Менеджмент закладів охорони здоров'я», ЗУНУ

Науковий керівник – к. е. н., доцент кафедри менеджменту,

публічного управління та персоналу ЗУНУ Ірина ДЕМКІВ

ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ТЕЛЕМЕДЕЦИНИ В УКРАЇНІ, ЯК ІННОВАЦІЙНОГО МЕТОДУ МЕНЕДЖМЕНТУ В СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Право на життя та здоров'я – головна причина об'єднання людей, починаючи з часів зародження суспільства як такого. Даний тезис не втратив свою актуальність і до тепер. Основним завданням та пріоритетом будь-якої цивілізованої держави є захист невід'ємних прав на життя та здоров'я своїх громадян [3]. В сучасних умовах прискореного науково-технологічного процесу особливої актуальності набуває впровадження сучасних інноваційних технологій задля власне реалізації даного права кожної людини.

Важливим аспектом у вище окресленій проблематиці є забезпечення *доступності* до медичної допомоги усіх верств населення, незалежно від соціально-матеріального статусу, території проживання чи морально-релігійного стану. Детермінуючими факторами сьогодення, що ставлять дану проблему на перші щаблі, військово-збройний конфлікт на сході України, пандемія COVID-19, та готовність сфери охорони здоров'я забезпечувати функції, покладені на неї законодавством та міжнародними домовленостями.

Використання доробку технологічної сфери, трансформування його та імплементація в медичне повсякдення, на нашу думку, є найвищим благом заради здоров'я суспільства. Сучасні глобалізаційні тенденції вимагають від державного апарату інноваційного та високотехнологічного підходу. Інструментом, що відповідатиме даним вимогам може стати телемедицина.

Міжнародний досвід в сучасних умовах показав низку позитивних можливостей у застосуванні даної методики. Крім того, сучасний медичний простір, що швидко розвивається, надає можливість управлінню охорони здоров'я, вдало керувати та підвищувати кваліфікацію своїх працівників. Можливим це стає за допомогою дистанційних консультацій та консилиумів, відеоконференцій, – семінарів, – лекцій, що є кордон-незалежним процесом. Дотримання критеріїв персоналізованої медицини є важливим аспектом, адже сучасні розробки дають можливість профілактичній медицині закріпити позиції, консультаціям стати більш вчасними. Безумовною перевагою є змога контролювати фізіологічні параметри організму, проводити деякі види діагностичних та лікувальних процедур, що може заощаджувати час та не

ставити медичного працівника в залежність від територіальної приналежності, а відтак підвищує індивідуальну та колективну ефективність. Остання перевага, особливо актуальна враховуючи сформований кадровий дефіцит медичного персоналу, особливо в сільській місцевості.

Однак, слід зазначити, що у кожного високотехнологічного методу є свої застереження та недоліки експлуатації. До них належать сепарація потреби очного і заочного консультування, для чого потрібен висококваліфікований медичний працівник аби відділити подібну теоретико-практичну грань; власне обізнаність та навченість самого пацієнта в принципі роботи приладів такого типу та їхня коштовність є соціо-економічним викликом.

Водночас практичний світовий досвід доводить, що одним із перспективних методів підвищення рівня медичного обслуговування – це досягнення балансу в розширенні можливостей доступності та якості медичної допомоги населенню, особливо для тих груп, що проживають на сільських територіях.

Підсумовуючи, варто зазначити, що імплементація системи телемедицини в Україні на макро- та мікрорівнях, повинне відповідати певним критеріям та вимогам для успішного і ефективного використання. Найважливішими з них є наступні: загальнонаціональний, стандартизований механізм, соціально та економічно обґрунтований; заснований на персоналізованому підході з чіткими алгоритмами дій висококваліфікованих клініцистів, де етичні та юридичні права обох сторін захищені. Варто виділити, що фінансова стабільність та постійна технологічна актуальність такого процесу є немало-важливим аспектом та не втрапить своєї актуальності з часом.

Окрім того, прогрес, що здатен об'єднати лікувально-профілактичні заклади країни різних форм власності корисний та позитивний важель для реалізації державної політики в галузі охорони здоров'я, врегулюванні внутрішньої соціально-економічної ситуації в Україні, та як доказ розвитку країни на міжнародній арені.

Список використаних джерел:

1. Інджеоглу У. Право на телемедицину. URL: <https://platforma-msb.org/pravo-na-telemedytsynu/>
2. Беззуб І. Телемедицина в Україні: реалії та перспективи. Центр дослідження соціальних комунікацій. URL: http://nbuviar.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=2466:telemeditsina-v-ukrajini&catid=8&Itemid=350
3. Конституція України. Розділ II. Права, свободи та обов'язки людини і громадянина. URL: <https://www.president.gov.ua/ua/documents/constitution/konstituciya-ukrayini-rozdil-ii>

4. Телемедицину почнуть впроваджувати в сільських амбулаторіях. 2019. URL:<https://moz.gov.ua/article/news/telemedicinu-pochnut-vprovadzhuвати-v-silskih-ambulatorijah-->

5. Мінрегіон, МОЗ, Світовий банк та Міністерство закордонних справ, торгівлі та розвитку Канади підписали Меморандум щодо впровадження телемедицини. 2018. URL:<https://www.kmu.gov.ua/news/minregion-moz-svitovij-bank-ta-ministerstvo-zakordonnih-sprav-torgivli-ta-rozvitku-kanadi-pidpisali-memorandum-shodo-vprovadzheniya-telemedicini>

Ігор БОЙЧУК

здобувач освітньо-професійної програми
«Менеджмент», ЗУНУ

Науковий керівник – к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ЗУНУ Світлана КРАМАРЧУК

ОСОБЛИВОСТІ ПІДХОДІВ ДО УПРАВЛІННЯ ЕФЕКТИВНІСТЮ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Проблема ефективності виробництва весь час посідала значуще місце серед невідкладних проблем економіки. До нього інтерес виникає на різних рівнях управління економікою – від власників приватних підприємств до глав держав.

Підвищення ефективності виготовлення вважається головною проблемою переходу економіки України до ринкової. Це пов'язано тим, що це вказує на вигідне вживання робочої сили, матеріальних та фінансових ресурсів, потрібних для вироблення, при умові, що кожна гривня яка була вкладена у виробництво досягне максимальну віддачу.

В позиції нестійкої економіки будь-яке підприємство ставить за ціль утворити ефективні норми та ефективну систему управління

Управління – сукупність приводів, форм і процесів спрямованого впливу на об'єкт за допомогою реалізування певних цілей.

При розрізненні майстерності і продуктивності плавно виділити кілька видів управління ефективністю діяльності підприємств:

— результативне керівництво, яке гарантує можливості, нововеденний розквіт і стратегічний успіх;

— результативне керівництво, яке уможливорює нетривале досягнення короткочасних цілей.

Засада управління є визначення продуктивності її праці. Визначення ефективності створюється на базі єдиних методологічних принципів